

РЕШЕНИЕ

№ 226

гр. София, 12.02.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

СОФИЙСКИ ГРАДСКИ СЪД, ТО VI-10, в закрито заседание на дванадесети февруари през две хиляди двадесет и четвърта година в следния състав:

Председател: Цвета Желязкова

като разгледа докладваното от Цвета Желязкова Търговско дело № 20231100902402 по описа за 2023 година

Производството е по реда на чл. 16, ал. 1 от ЗМТА, вр. чл. 274 и сл. от ГПК.

Образувано е по жалба на Е.И. – Р.” С.А. (в несъстоятелност) ЕИК ***** срещу решение на Председателството на Международния арбитражен съд при Института по международно частно право от 01.12.2023 г. по МАД № 0032/2023 г., с което е оставено без уважение искането на жалбоподателя за отвод на арбитър В.П. по арбитражното дело.

В подробната жалба се излагат аргументи за отвод както на арбитър В.П., така и за отвод на арбитри Б.М. и С.И. по МАД № 0032/2023 година.

След служебна справка в ЕИСС се установява, че във връзка с отказа за отвод на арбитрите Б.М. и С.И. с решение на Председателството на Международния арбитражен съд при Института по международно частно право от 01.12.2023 г. по МАД № 0032/2023 г., са образувани т. дело 2370/2023 г. и т.дело 2382/2023 г. по описа на СГС, ТО. Тези аргументи няма да бъдат разглеждани в настоящото производство, освен ако не са свързани с твърденията за наличие на основание за отвод на арбитър В.П..

В жалбата, по която е образувано настоящото дело (идентична по съдържание с молбите, по които са образувани т. дело 2370/2023 г. и т.дело 2382/2023 г. по описа на СГС, ТО) във връзка с обжалване отказа да бъде отведен арбитър В.П. се излагат няколко групи аргументи:

Във връзка с дейността на адв. В.П. като член на ПП Продължаваме промяната, неин процесуален представител по редица дела и народен представител от коалиция ПП Продължаваме промяната – Демократична България, се сочи, че е налице свързаност между този арбитър и ищеца по арбитражното дело - ЗД ЕИГ Ре ЕАД, чрез свързаните с него дружества

Е.И.Г. АД и Еврохолд България АД, чрез АД Д., Г., К. и В., част от чиито адвокати са част от ръководните лица в ПП Продължаваме промяната, а самото АД Д., Г., К. и В. е процесуален представител на Еврохолд по други дела.

Излагат се аргументи, свързани с нарушения в процедурата по определяне на В.П. като арбитър по конкретното дело и осъществяваните от него действия преди това в качеството му на заместник-председател на МАС при проверка редовността на ИМ, по която е образувано арбитражното дело. Излагат се твърдения за допуснати нарушения при конституиране на арбитражния състав – изтичане на срока за ищеца да посочи арбитър и след това номиниране на В.П. за арбитър от ищеца. Оспорват се актове на заместник - председателя на МАС за определяне на служебен арбитър за ответника, както и надлежното формиране на решаващия орган, вкл. избор от двамата арбитри на арбитър Б.М. за председател на арбитражния състав.

Излагат се и аргументи, свързани с участието на В.П. в Председателството на МАС при ИМЧП, който е назначаващ орган по смисъла на правилника на МАС във връзка с чл. 3.5.3 от Насоките на МАА за Конфликт на интереси в международния арбитраж. Сочи се, че в конкретния случай В.П. не е включил обстоятелството, че е член на назначаващия орган в декларацията си за безпристрастност, а ответникът не е уведомен за назначаването на арбитъра, за да не се разкрие за наличието на конфликт на интереси.

Излагат се и твърденията за наличие на връзки и обвързаности между В.П. и другите двама арбитри - по линия на участието им в катедра Международно право и международни отношения при ЮФ на СУ. Сочи се, че Б.М. е ръководител на катедрата, а В.П. е редови преподавател, част от катедрата, при което са налице отношения на зависимост, като В.П. е зависим от Б.М. като ръководител на катедрата. Излагат се твърдения за свързаност на тримата арбитри с оглед общата им научна дейност и издадените общи научни трудове.

Поддържа се, че на 01.11.2023 г. ответникът е подал искане за отвод на всички арбитри, вкл. и арбитър В.П. по изложените аргументи, изпратено за становище и от ищеца, и в о.с.з на арбитражния съд, проведено на 21.11.2023 г. е било „изчетено“, по терминологията на жалбоподателя, предварително подготвено определение, с което се отхвърлят всички искания на ответника.

С оглед начина на произнасяне по искането, формулирано в молба от 01.11.2023 г., което според жалбоподателя сочело на обосновани съмнения за формирано предварително убеждение у арбитрите в полза на тезата на ищеца, на 28.11.2023 г. било подадено второ искане за отвод на арбитрите, вкл. и на арбитър В.П., с поглед новонастъпилите основания за отвод. Поради отказа на арбитрите да се отведат, липсата на съгласие на ищеца за отвода, по искането за отвод, съгласно Правилника на МАС по отводите следва да се произнесе председателството на МАС. Това било направено на 01.12.2023 г., като съобщението за решението на председателството било връчено на ответника на 18.12.2023 година.

Оспорва се и самото решение на председателството на АС, като взето при липса на кворум. Излага се и липса на обсъждане на конкретните доказателства за наличието на основания за съмнение за зависимости, вкл. с оглед обвързаността между арбитър В.П., ПП продължаване промяната, АД Д., Г., К. и В., не е обсъдено наличието на административна зависимост между арбитрите, с оглед членуването на В.П. и Б.М. в един и същ катедрен съвет. Поддържа се, че е налице неизпълнение на насоките на ИВА за конфликт на интереси в международния арбитраж за своевременно деклариране на всички обстоятелства, които могат да поставят под съмнение безпристрастността на арбитрите.

Постъпил е отговор от ответника по жалбата – ищец в арбитражното производство, който оспорва изцяло жалбата. Поддържа се, че не са налице основания за отвод на арбитър В.П..

Съдът, като прецени представените доказателства по делото, намира следното от фактическа страна:

Установява се, че страни по МАД 0032/2023 г. на международен арбитражен съд към Института по международно частно право са ЗД ЕИГ Ре АД, ЕИК като ищец и Е. И. Р. С.А (н) ЕИК ***** като ответник.

Установява се, че В.П. в качеството си на заместник - председател на МАС при ИМЧП е разпоредил образуване на арбитражното дело и е дал указания за посочване на арбитър на ищеца на 27.06.2023 година.

По делото е представено определение от 26.09.2023 г. за назначаване на арбитър на ответника на С.Й. на основание чл.21, ал.7 от Правилника за арбитраж, помирение и медиация на МАС при Сдружение ИМЧП.

На 01.11.2023 г. и на 28.11.2023 г. Е. И. Р. С.А (н) ЕИК ***** чрез процесуалните си представители е поискало отвод на арбитрите по делото – Б.М., В.П. и С.Й., а с искане от 15.11.2023 г. е направено искане за отвод на председателя на арбитражния състав – Б.М..

С атакуваното решение от 01.12.2023 г. на Председателството на международния арбитраж, в състав проф. А.К. – председател на МАС и д - р М.С. – заместник – председател на МАС исканията са отхвърлени.

В частта относно искането за отвод на В.П. е посочено, че В.П. е подписал декларация за безпристрастност и независимост, което обхваща всички обстоятелства, които могат да доведат до основателни съмнения за безпристрастността и независимостта на арбитрите съгласно чл. 23, ал.1 от Правилника. Посочено е, че всички основания, изтъкнати от ответника не са достатъчни да обосноват липса на безпристрастността или връзки със страните по спора, като всички основания се основават на предположения и спекулации без преки доказателства. Посочено е, че В.П. няма връзки с ответника. Посочено е, че контактите между В.П. и Н.М. са в качеството им на колеги в парламентарната група на ПП Продължаваме промяната. В.П. бил посочил в декларацията, че няма никакви формални или неформални връзки със страните. Връзките с другите двама членове на решаващия орган,

участието в общ катедрен съвет, общите публикации не са основание за отвод. Изложено е, че съгласно т. 7 от Практическото приложение на Общите стандарти за неизчерпателните примери от Зеления списък към наръчника относно конфликта на интереси в международни арбитраж от 2014 г., подобни хипотези на сътрудничество не обосновават наличието на действителен конфликтът на интереси и арбитърът не е длъжен да ги разкрива. Изложено си аргументи, че няма допуснато нарушение при водене на заседанието на 21.11.20232 година.

Въз основа на изискана справка от Съда, по делото е постъпила информация от МАС при Сдружение ИМЧП, че към 01.02.2024 г. не е постановено решение по МАД 0032/2023 година.

Въз основа на така установената фактическа обстановка, съдът прави следните правни изводи:

Съдът намира, че жалбата е подадена в срока по чл. 16 от ЗМТА, с оглед датата на уведомяване на ответника за решение по отвод на арбитри по МАД 0032/2023 г. по описа на МАС към Сдружение ИМЧП – 18.12.2023 година.

Жалбата е срещу акт, който подлежи на обжалване и е ДОПУСТИМА.

Разгледана по същество, жалбата е НЕОСНОВАТЕЛНА, по следните съображения:

Съгласно чл. 13 от ЗМТА когато на едно лице е предложено да бъде арбитър, то трябва да посочи всички обстоятелства, които могат да породят основателни съмнения за неговата безпристрастност или независимост, а според чл. 14 отвод на арбитър може да бъде направен само ако има обстоятелства, които пораждаат основателни съмнения относно неговата безпристрастност или независимост, или ако той не притежава необходимата квалификация, уговорена от страните.

В чл. 15, ал. 2 от ЗМТА е предвидено, че при липса на споразумение за процедурата по отвода, отвод на арбитър може да се направи не по-късно от 15 дни след като страната е узнала за образуването на арбитражния съд или след като е научила за обстоятелствата, които дават основания за отвода, като ал. 3 на същия член разпорежда, че искането за отвод се прави писмено до арбитражния съд, като се посочват основанията за това.

Съгласно Правилника за арбитраж, помирение и медиация на международния арбитражен съд при Сдружение "институт по международно частно право" – София – чл. 23, ал.1 - когато едно лице е предложено да бъде арбитър, то трябва да посочи всички обстоятелства, които могат да породят основателни съмнения относно неговата безпристрастност и/или независимост, като представи в секретариата на МАС при ИМЧП подписана лично от него декларация. Според чл. 23, ал.2 от Правилника всяка страна има право да направи отвод на арбитъра и на Председателя на Решаващия

орган, ако има съмнение за тяхната безпристрастност и/или независимост и по-специално, ако съществуват данни, че те лично, пряко или косвено са заинтересувани от изхода на делото, като отвод на арбитър може да се направи не по-късно от 7 (седем) дни, след като страната е узнала за образуването на Решаващия орган или след като е научила за обстоятелствата, които дават основание за отвода (чл. 24, ал.1 от правилника). Искането за отвод се прави писмено до Председателя на МАС при ИМЧП, който свиква Председателството на МАС при ИМЧП и го запознава с искането и посочените основания. Ако арбитърът не се отведе и насрещната страна не се съгласи с отвода, по отвода се произнася Председателството на МАС при ИМЧП.

В конкретния случай, СГС няма да обсъжда въпросът е допустимо в правилника на МАС при ИМЧП да бъде посочен по-кратък срок за отвод на арбитър от преклузивния срок, посочен в ЗМТА, доколкото се установява, че искането за отвод на арбитър В.П. е направено на 01.11.2023 г., а не се установява ответникът да е бил уведомен за назначаването на същия като арбитър преди 25.10.2023 г. – при запознаване с делото. Следователно, искането за отвод е подадено в посочения в правилника срок.

За да се произнесе по основателността на жалбата, Съдът съобразява и следното:

С оглед приложимата правна уредба и съгласието на страните да прилагат Правилника за МАС при ИМЧП по арбитражното дело по тях, независимо от обстоятелството, че се касае за доброволен арбитраж, Съдът намира, че страните, включително и жалбоподателят не са се отказали от гаранциите за справедлив процес по чл. 6 от ЕКЗПЧ (аргумент от решение от 02.10.2018 г. по CASE OF MUTU AND PECHSTEIN v. SWITZERLAND (Applications nos. [40575/10](#) and [67474/10](#)) - §120-121).

Поради това, Съдът намира, че следва да се основе в разбирането си на понятията за „независимост“ и „безпристрастност“ на решаващия орган, на практиката на ЕСПЧ по приложение на чл.6 от ЕКЗПЧ.

В решението по дело Б.Г. срещу България (Жалба № [28417/07](#)) ЕСПЧ посочва : *„Съдът е развил принципите относно изискването за безпристрастност на съдиите, залегнали в чл. 6 от Конвенцията в решението си по делото Кургиановс. Шупре [ГК], № [73797/01](#), §§ 118-121, ЕСПЧ 2005-ХІІІ. Тези принципи могат да се обобщят по следния начин: **Безпристрастността се определя с липсата на предубеждение или пристрастност и съществуването □ се преценява чрез два подхода субективен подход, който се опитва да определи личното вътрешно убеждение на даден съдия или какъв е бил интереса му в това конкретно дело и обективен подход, насочен към наличието на достатъчно гаранции, за да се изключи спрямо него всяко основателно съмнение. Що се отнася до втория подход, когато даден колегиален правораздавателен орган е ответник, той следва да се запита дали, независимо от личното поведение на някой от членовете му, някои, подлежащи на проверка, факти***

позволяват поставянето под съмнение на безпристрастността на самия съдебен орган. По това дело, дори видимите характеристики могат да придобият значение. ...“

И двата критерия – обективен и субективен следва да се разгледат в съвкупност.

В дейността на МАС при ИМЧП не са предвидени особени етични правила, регламентиращи по-детайлно изискванията за дейността на арбитражите – не се установява да има приет етичен кодекс на арбитражите и пр.

В чл. 23 от Правилника, цитиран по –горе е посочено, че основанията за отвод са свързани с наличие на съмнение за безпристрастност и/или независимост на арбитражите и по-специално, ако съществуват данни, че те лично, пряко или косвено са заинтересувани от изхода на делото

Поради това Съдът намира, че следва да се приложат като критерии, които дават възможност да се направи обективна оценка за наличие на определени обстоятелства, които би следвало при добросъвестно упражняване на задълженията на арбитражите да разкрият всички обстоятелства, които при една добросъвестна и обективна преценка биха могли да предизвикат съмнения относно тяхната независимост и безпристрастие, и цитираното и от жалбоподателя и от председателството на МАС в атакуваното решение Ръководство на международната асоциация на юристите относно конфликта на интереси в международния арбитраж. Тъй като се касае за насоки, указания и ръководство, изработени с участието на международната юридическа общност по проблема, е неприемливо пренебрегването им, с аргумента, че формално са незадължителни. Понятията, с които се работи в областта на изискването за безпристрастен и независим решаващ орган, са често понятия в областта на морала, с проявни форми, които не е необходимо и не следва да се очаква да имат изчерпателно изброяване.

При тяхната преценка, Съдът съобразява и конкретната вътрешна правна уредба, регламентираща дейността на адвокатурата, адвокатските колегии (в Закона за адвокатурата) и основанията за отвод по чл. 22 от ГПК.

Настоящият съдебен състав намира, че за да се прецени дали действително е налице основание за съмнения в безпристрастността на арбитражите, следва да се съобрази и процедурата по избор на арбитражния състав и изискванията относно арбитражите (самите изисквания за независимост и безпристрастност са тясно свързани и обичайно се разглеждат общо, като стъпват на едни и същи факти и обосновки). Независимо, че в арбитражното производство, както е в конкретния случай, всяка една от страните посочва по един арбитър, това не означава, че този арбитър се очаква да подкрепи становището на страната, т.е това не е арбитър на страната. За всички арбитражи, независимо от кого са посочени/назначени важат едни и същи изискванията за независимост и безпристрастност.

На базата на тези изходни позиции, Съдът намира следното:

Относно доводите, свързани с политическата дейност на В.П., опосредстваща според жалбоподателя наличието на особени връзки с ищцовото дружество по МАД 0032/2023 г. по описа на МАС при ИМЧП, посредством и друго адвокатско дружество, което е процесуален представител на свързани лица с ищцовото дружество, както и поради наличие на връзки с другите арбитри – общи публикации, обща научна и преподавателска дейност, вкл. твърдения за административна йерархична зависимост в Катедрения съвет на катедра Международно право и международни отношения при ЮФ на СУ:

Без да се оспорват изложените конкретни фактически твърдения, доколкото се основават на публично достъпни източници, при което може да се приеме, че се касае за своеобразни "външни прояви", настоящия съдебен състав отбелязва, че впечатлението, което наличието на определен вид връзки, контакти създават у една от страните, е действително важно, но не и решаващо (в този смисъл дело Б. Г. срещу България (Жалба № 28417/07) на ЕСПЧ - " За да се произнесе относно съществуването по даденото дело на правно основание за съмнение в безпристрастността на определен орган, гледната точка на този, който поставя под съмнение безпристрастността се взема предвид, но няма решаваща роля. *Определящият фактор се състои в това, да се разбере дали опасенията на лицето могат да се считат за обективно обосновани.....*").

В конкретния случай, при анализа на данните по делото, така, както са представени от страните към настоящия момент, не може да се направи извод за наличие на обективно проявление на пристрастност или обективно основание да се приеме, че са налице предпоставки за проява на пристрастност и зависимост на В.П. при участието му като арбитър по МАД 0032/2023 година.

Не се спори, че В.П. е вписан като адвокат, и осъществява активна адвокатска дейност. Същият е и участник в момента в политическия живот на страната. Построената от жалбоподателя конструкция, обосноваваща според него евентуална липса на безпристрастност, не разкрива никаква конкретика на твърденията, че са налице връзки между този арбитър и конкретното ищцово дружество, съответно заинтересованост на арбитър П. от изхода на конкретното дело. Не се твърди, че арбитър П. е осъществявал процесуално представителство, или са налице някакви финансови взаимоотношения между него и ответното дружество. Обстоятелството, че адвокати от адвокатската кантора, което обслужва дружества, свързани с ищцовото дружество, са сред учредителите и активни членове на политическата партия, в която членува и В.П., и чийто процесуален представител е също по различни дела, не опровергава този извод. Не се установява и не се твърди, че В.П. е в особени връзки, или са налице някакви финансови обвързаности (в рамките на обичайната дейност като адвокат или в друго качество) между арбитър П. и кантората, която се твърди, че е опосредено свързана с ищцовото дружество. Т.е няма данни за конкретна връзка/зависимост между ищеца по

арбитражното дело и конкретния арбитър – нито, че в миналото е бил юридически съветник или процесуален представител на ищцовото дружество, нито че в момента действа като такъв представител. Следва да се отбележи, че съгласно указанията в Ръководството, дори и участието на арбитъра в адвокатска фирма, която има връзка с една от страните не е въздигнато в задължително изискване за отвод, съответното дори и за деклариране на това обстоятелство, като указанията са, че тези връзки следва да се преценяват с оглед конкретната ситуация.

По същият начин са и обективно верни наблюденията и констатациите за осъществявана обща начина и преподавателска дейност между избраните трима арбитри, участието в учредяването и ръководството на Института по международно частно право.

Няма данни обаче за особена лична обвързаност, близко приятелство, които надхвърлят обичайните колегиални взаимоотношения, в относително малък професионален кръг. Развитието на научна дейност, сдружаването в сдружение с нестопанска цел, съответстващо с научните и професионални интереси на адвокатите, без друга конкретика, разкриваща особени лични взаимоотношения, не може да обоснове извод за евентуална заинтересованост у арбитър П. от изхода на делото или възможност за влияние по отношение на други членове на арбитражния състав.

Именно поради това, както е посочило и Председателството на МАС, подобни професионални връзки са описани в Ръководство на Международната асоциация на юристите относно конфликта на интереси в международния арбитраж като попадащи в Зеления списък, при който не е необходимо дори тези факти да се оповестяват (т. 4.3.1 и т.4.3.3.).

Както е посочено в цитираното ръководство “Както е посочено в Обяснението към Общ стандарт 3(а), трябва да има ограничение за оповестяване въз основа на разума; в някои ситуации обективният тест трябва да има предимство пред чисто субективния тест на „очите“ на страните.”^[1]

Аргументите за възможно влияние от позиция на власт и подчинение между арбитър М. и арбитър П., имплицитно съдържа предположение за противоправно поведение у страните, доколкото взаимоотношенията между участниците в катедрения съвет са правно регламентирани и нормативно регулирани, както от ЗВО, така и от правилниците на СУ и съответната катедра. Правно регламентираната организация и дейност на съответните образователни и научни структури изключва правомерното упражняване на подобни въздействия. Възможността за въздействие чрез позиция на контрол е предвидена като хипотеза, при която може да се приеме, че е налице обосновано съмнение в безпристрастността на конкретен арбитър, но само при хипотезата на влияние по отношение на някоя от страните.

Изложените доводи, свързани с упражняваните функции от В.П. в качеството му на заместник - председател на МАС преди назначаването му като арбитър по конкретното дело от една от страните, не могат да обосноват извод на наличие на обосновани съмнения в безпристрастността на арбитъра или формално основание за отвод.

На първо място, вписването на определени обстоятелства в декларациите за безпристрастност (самата декларация, изисквана от МАС при ИМЧП не е представена по делото и нейното съдържание не може да се установи от съда), или съответно неразкриването им, а *proigi* не може да се приеме като основание за отвод. В този смисъл са и указанията в Ръководството - "Неразкриването само по себе си не може да направи арбитър пристрастен или заинтересован. Само фактите или обстоятелствата, които той или тя не е декларирали/разкрили могат да го направят"[2].

Включването на определени факти в декларациите е насочено към информиране на страните за относими обстоятелства, без същите да обосновават пристрастност или основание за отвод. Доколкото качеството на В.П. като заместник - председател на МАС при ИМЧП е оповестено на страницата на МАС, то непосочването на този факт в декларация (ако се приеме за вярно твърдението на жалбоподателя, че това качество не е било посочено в декларацията), не препятства страната да узнае обстоятелството и не може да се разглежда като основание за отвод. Участието на В.П. в началото на производството в рамките на административните му функции съгласно Правилника на МАС при ИМЧП, е съгласно утвърдената процедура в МАС при ИМЧП.

Посочването по-късно на В.П. като арбитър от една от страните – ищеца в арбитражното производство, е свързано с упражняване на регламентирани права на страните в арбитража – да изберат арбитър. Не съществува забрана лицата, включени в председателството на МАС да бъдат избирани за арбитри от страните по конкретните дела. Не се установява по делото, че В.П. е продължил да участва като член на секретариата на МАС, след като е бил посочен като арбитър от ищцовото дружество, съотв., че същият може да се разглежда като член на „назначаващия орган“, след неговото определяне като арбитър, поради което и Съдът намира, че по отношение на тази хипотеза не е приложимо изискването на чл. 3.5.3 от Ръководството. Доводите, свързани с осъществявана преценка за допустимост на ИМ, съответно с липса на основания за прекратяване на арбитражното производство, осъществява от арбитър В.П. в качеството му на член на секретариата на МАС, са неоснователни, доколкото, както е посочено и в Правилника на МАС връщане на ИМ е от компетентността на председателя на МАС, а преценка за компетентността на МАС и валидност на арбитражна клауза се вземат от решаващия орган, а не от секретариата на МАС. Извършваните формални действия по проверка редовност на ИМ, не обосновават заинтересованост или липса на безпристрастност на арбитър В.П., доколкото в конкретния случай, решаващия орган се състои от трима арбитри, като гласът на всеки е равен, и съответно решаващия орган е компетентен да вземе всички решения относно развитие на арбитражното производство след формирането му, а не заместник-председателя на МАС.

Оспорването на процедурата по произнасяне по искането за отвод на Председателството на МАС, свързано с довода за липса на кворум, е неоснователно. Както правилно и жалбоподател е установил, че момента Председателството на МАС се състои от четири лица, които са съответно

председател на МАС – проф.д-р К., и трима заместник - председатели, сред които са и Б.М. и В.П.. Поради неучастието на Б.М. и В.П., с оглед обстоятелството, че се разглежда искане за отвод на тези лица, то решението на Председателството по искането за отвод е взето от наличните двама членове на председателството на МАС. Следва да се отбележи и, че този довод не може да обоснове отвод поради липса на безпристрастност на конкретен арбитър, доколкото нито един от арбитрите по конкретното арбитражно дело не е участвал във вземането на посоченото решение.

Изложените аргументи за предварително подготвени и взети решения от решаващия орган по време на заседанието по арбитражното дело на 21.11.2023 г., не могат да обосноват отвод на арбитрите, доколкото, както е посочено и в Правилника на МАС по искането за отвод на арбитрите се произнася председателството на МАС. В заседанието на решаващия орган на 21.11.2023 г., членовете на арбитражния съд да взели отношение по искането, което е подготвителна фаза по произнасяне по искането за отвод.

Останалите изложените аргументи не са свързани с обосноваване на извод за отвод на конкретни арбитри по делото, а с твърдения за нарушена процедура по разглеждане на арбитражното дело, при което следва да бъдат наведени в евентуално производство по чл. 47 от ЗМГА.

По изложените съображения, Съдът намира, че към момента на произнасяне на Председателството на МАС по МАД 0032/2023 г. по описа на МАС при ИМЧП не са били налице основания за отвод на арбитър В.П. и жалбата следва да бъде оставена без уважение.

Водим от горното, СГС, VI-10 състав

[1] „As stated in the Explanation to General Standard 3(a), there should be a limit to disclosure, based on reasonableness; in some situations, an objective test should prevail over the purely subjective test of ‘the eyes’ of the parties.“

[2] Nondisclosure cannot by itself make an arbitrator partial or lacking independence: only the facts or circumstances that he or she failed to disclose can do so.

РЕШИ:

ОСТАВЯ БЕЗ УВАЖЕНИЕ жалба на Е.И. – Р.” С.А. (в несъстоятелност) ЕИК ***** срещу решение на Председателството на Международния арбитражен съд при Института по международно частно право от 01.12.2023 г. по МАД № 0032/2023 г., с което е оставено без уважение искането на жалбоподателя за отвод на арбитър В.П. по арбитражното дело.

Решението е окончателно.

Препис – на страните.

Съдия при Софийски градски съд: _____